

॥ २ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ १२७ ॥

आजघानोरसिकुद्धः पांडवं निशितैः शरैः ॥ ततो न्यद्गनुरादाय भीमसेनोत्थमर्षणः ॥ १०३ ॥ विव्याध निशितैर्बाणैर्द्रौणिपंचभिराहवे ॥ जीमूताविवधमतितां
शरौघप्रवर्षिणौ ॥ ४ ॥ अन्योन्यक्रोधताघाक्षौ छादयामासतुर्युधि ॥ तलशब्दैस्ततो घोरैस्त्रासयंतौ परस्परं ॥ ५ ॥ अयुध्येतां सुसंरब्धौ रुतप्रतिकृतैः पिणौ ॥
ततो विस्फार्य सुमहच्चापं रुक्मविभूषितं ॥ ६ ॥ भीमं प्रैक्षत सद्रौणिः शरानस्यंतमंतिकात् ॥ शरघर्ममध्यगतो दीर्घार्चिरिव भास्करः ॥ ७ ॥ आददानस्य विशि
खान्संदधानस्य चाशुगान् ॥ विकर्षतो मुंचतश्च नान्तरं ददृशुर्जनाः ॥ ८ ॥ अलातचक्रप्रतिमंतस्य मंडलमायुधं ॥ द्रौणे रासीन्महाराजबाणान्विस्तृतस्तदा ॥ ९ ॥
धनुश्च्युताः शरास्तस्य शतशोथसहस्रशः ॥ आकाशे प्रत्यदृश्यंत शलभानामिवायतीः ॥ १० ॥ ते तु द्रौणि विनिर्मुक्ताः शराहेमविभूषिताः ॥ अजस्रमन्वकीर्यंत
घोराभीमरथं प्रति ॥ ११ ॥ तत्राद्भुतमपश्याम भीमसेनस्य विक्रमं ॥ बलं वीर्यं प्रभावं च व्यवसायं च भारत ॥ १२ ॥ तां समेधा दिवोद्भूतां बाणवृष्टिं समंततः ॥
जलवृष्टिं महाघोरांतपांत इव चिंतयन् ॥ १३ ॥ द्रोणपुत्रवधे प्रेप्सुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ अमुंचच्छरवर्षाणि प्रावृषीव बलाहकः ॥ १४ ॥ तद्रुक्मपृष्ठं भीमस्य ध
नुर्घोरं महारणे ॥ विरुष्यमाणं विबभौ शक्रचापमिवापरं ॥ १५ ॥ तस्माच्छराः प्रादुरासच्छतशोथसहस्रशः ॥ संछादयंतः समरे द्रौणिमाहवशोभिनं ॥ १६ ॥
तयोर्विस्तृतो रेवंशरजालानिमारिष ॥ वायुरप्यंतरा राजन्नाशक्रोत्पतिसर्पितुं ॥ १७ ॥ तथा द्रौणिर्महाराजशरान्हेमविभूषितान् ॥ तैलधौतान्प्रसन्नाग्रान्प्रा
हिणोद्वयकांक्षया ॥ १८ ॥ तानंतरिक्षे विशिखैस्त्रिधैकैकमशातयत् ॥ विशेषयन् द्रोणसुतं तिष्ठतिष्ठेचाब्रवीत् ॥ १९ ॥ पुनश्च शरवर्षाणि घोराण्युग्राणि पांडवः ॥
व्यस्तजद्वलवान्क्रुद्धो द्रोणपुत्रवधेप्सया ॥ २० ॥ ततोऽस्त्रमाययातूर्णं शरवृष्टिं निवार्यतां ॥ धनुश्चिच्छेद भीमस्य द्रोणपुत्रो महास्रवित् ॥ २१ ॥ शरैश्चैनं सुव
हुभिः क्रुद्धः संख्येपराभिनत् ॥ सच्छिन्नधन्वा बलवान् रथशक्तिसुदारुणां ॥ २२ ॥ वेगेनाविध्यचिक्षेप द्रोणपुत्ररथं प्रति ॥ तामापतंतीं सहसामहोल्काभांशि
तैः शरैः ॥ २३ ॥ चिच्छेद समरे द्रौणिर्दर्शयन्पाणि लाघवं ॥ एतस्मिन्नंतरे भीमो दृढमादाय कार्मुकं ॥ २४ ॥ द्रौणिं विव्याध विशिखैः स्मयमानो वक्रोदरः ॥ ततो
द्रौणिर्महाराजभीमसेनस्य सारथिं ॥ २५ ॥ ललाटे दारयामास शरेणानतपर्वणा ॥ सोतिविद्धो बलवता द्रोणपुत्रेण सारथिः ॥ २६ ॥ व्यामोहमगमद्राजनूर
श्मीनुस्तज्यवाजिनां ॥ ततोश्वाः प्राद्रवंस्तूर्णमोहितेरथसारथौ ॥ २७ ॥